Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B**

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1798/2003,

7. oktoober 2003,

halduskoostöö kohta käibemaksu valdkonnas ja määruse (EMÜ) nr 218/92 kehtetuks tunnistamise kohta

(ELT L 264, 15.10.2003, lk 1)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Nõukogu määrus (EÜ) nr 885/2004, 26. aprill 2004	L 168	1	1.5.2004
►**M2**	Nõukogu määrus (EÜ) nr 1791/2006, 20. november 2006	L 363	1	20.12.2006
►**M3**	Nõukogu määrus (EÜ) nr 143/2008, 12. veebruar 2008	L 44	1	20.2.2008
►**M4**	Nõukogu määrus (EÜ) nr 37/2009, 16. detsember 2008	L 14	1	20.1.2009

▼B

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1798/2003,

7. oktoober 2003,

halduskoostöö kohta käibemaksu valdkonnas ja määruse (EMÜ) nr 218/92 kehtetuks tunnistamise kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 93,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ([1])

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ([2])

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ([3])

ning arvestades järgmist:

(1) Liikmesriikide piire ületav maksudest kõrvalehoidumine ja maksustamise vältimine põhjustavad eelarvekahju ja õiglase maksustamise põhimõtte rikkumist ning võivad kaasa tuua moonutusi kapitali liikumises ja konkurentsitingimustes. Seepärast mõjutavad need siseturu toimimist.

(2) Käibemaksust kõrvalehoidumise vastu võitlemiseks on vaja tihedat koostööd iga liikmesriigi haldusasutuste vahel, kes vastutavad seda valdkonda käsitlevate sätete rakendamise eest.

(3) Siseturu väljakujundamiseks võetud maksuühtlustusmeetmed peaksid seetõttu hõlmama liikmesriikidevahelise ühise teabevahetussüsteemi loomist, mille kohaselt liikmesriikide haldusasutused abistavad üksteist ja teevad komisjoniga koostööd, et tagada käibemaksu õige kohaldamine kauba- ja teenusetarnete, ühendusesisese kaupade omandamise ja kaupade impordi suhtes.

(4) Teatavate andmete elektrooniline säilitamine ja edastamine käibemaksujärelevalve eesmärgil on käibemaksusüsteemi nõuetekohase toimimise seisukohast hädavajalik.

(5) Tuleks selgelt määratleda tingimused elektrooniliselt säilitatud andmete vahetamiseks ja liikmesriikide otseseks juurdepääsuks nendele andmetele igas liikmesriigis. Ettevõtjatel peaks olema juurdepääs teatavale osale nendest andmetest, kui see on vajalik neil lasuvate kohustuste täitmiseks.

(6) Kohustus tagada, et ühendusevälised tarnijad täidavad oma kohustusi, lasub eeskätt tarbimisliikmesriigil. Selleks on nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi (kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas) ([4]) artiklis 26c sätestatud elektrooniliselt osutatavate teenuste suhtes kohaldatava ajutise erikorra kohaldamiseks vaja piiritleda eeskirjad, mis käsitlevad registreerimisliikmesriigi ja tarbimisliikmesriigi vahelist teabe andmist ja raha ülekandmist.

(7) Nõukogu 27. jaanuari 1992. aasta määrusega (EMÜ) nr 218/92 (halduskoostöö kohta kaudse maksustamise (käibemaks) valdkonnas) ([5]) seati kõnealuses valdkonnas sisse liikmesriikide

([1]) EÜT C 270 E, 25.9.2001, lk 87.
([2]) EÜT C 284 E, 21.11.2002, lk 121 ja 191.
([3]) EÜT C 80, 3.4.2002, lk 76.
([4]) EÜT L 145, 13.6.1977, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2002/92/EÜ (EÜT L 331, 7.12.2002, lk 27).
([5]) EÜT L 24, 1.2.1992, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 792/2002 (EÜT L 128, 15.5.2002, lk 1).

▼B

haldusasutuste omavahelise ning nende asutuste ja komisjoni vahelise tiheda koostöö süsteem.

(8) Määrus (EMÜ) nr 218/92 täiendab nõukogu 19. detsembri 1977. aasta direktiivi 77/799/EMÜ liikmesriikide pädevate asutuste vastastikuse abi kohta otsese ja kaudse maksustamise valdkonnas ([1]).

(9) Need kaks õiguslikku vahendit on osutunud tõhusaks, kuid need ei vasta enam uutele halduskoostöönõuetele, mis tulenevad üha suuremast majanduslikust integratsioonist siseturul.

(10) Lisaks sellele on kahe eraldi koostöövahendi olemasolu käibemaksu valdkonnas takistanud maksuhaldurite tõhusat koostööd.

(11) Kõikide asjaosaliste õigused ja kohustused on praegu ebamäärased. Seetõttu on liikmesriikidevahelise koostöö suhtes vaja kehtestada selgemad ja siduvamad eeskirjad.

(12) Kohalike või riiklike pettusevastaste ametite vahel on liiga vähe otsesuhtlust, kuna reeglina toimub suhtlemine kesksete sideorganite kaudu. Selle tagajärjeks on ebatõhusus, halduskoostöövõimaluste alakasutamine ja viivitused teabevahetuses. Seetõttu tuleks koostöö tõhustamiseks ja kiirendamiseks ette näha rohkem otsesuhtlust ametite vahel.

(13) Samuti ei ole koostöö piisavalt tihe, kuna liikmesriikide vahel on liiga vähe automaatset või omaalgatuslikku teabevahetust, kui käibemaksuteabe vahetamise süsteem välja arvata. Teabevahetust asjaomaste haldusasutuste vahel ning haldusasutuste ja komisjoni vahel tuleks tõhustada ja kiirendada, et võidelda tõhusamalt pettuste vastu.

(14) Seetõttu tuleks määruse (EMÜ) nr 218/92 ja direktiivi 77/799/EMÜ käibemaksualast halduskoostööd käsitlevad sätted ühendada ja neid tugevdada. Selguse huvides tuleks seda teha ühe uue õigusliku vahendi abil, mis asendab määrust (EMÜ) nr 218/92.

(15) Käesolev määrus ei tohiks mõjutada muid ühenduse meetmeid, mis aitavad kaasa käibemaksupettuste vastu võitlemisele.

(16) Käesoleva määruse kohaldamiseks on vaja kaaluda Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivis 95/46/EÜ (üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta) ([2]) sätestatud teatavate õiguste ja kohustuste piiramist, et kaitsta selle direktiivi artikli 13 lõike 1 punktis e osutatud huve.

(17) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks võtta kooskõlas nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusega 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused ([3]).

(18) Käesolevas määruses austatakse põhiõigusi ja selles järgitakse iseäranis Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid,

([1]) EÜT L 336, 27.12.1977, lk 15. Direktiivi on viimati muudetud 1994. aasta ühinemisaktiga.
([2]) EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31.
([3]) EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

▼B

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK
ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

1. Käesolevas määruses sätestatakse tingimused, mille kohaselt liikmesriikide haldusasutused, kes vastutavad käibemaksualaste õigusaktide rakendamise eest kauba- ja teenusetarnete, ühendusesisese kaupade omandamise ja kaupade impordi suhtes, teevad koostööd üksteisega ja komisjoniga, et tagada nende õigusaktide täitmine.

Selleks sätestatakse käesolevas määruses tingimused ja menetlused, mis võimaldavad liikmesriikide pädevatel asutustel teha omavahel koostööd ja vahetada omavahel teavet, mis võib neil aidata käibemaksu õigesti arvutada.

Samuti sätestatakse käesolevas määruses eeskirjad ja menetlused teatava teabe elektrooniliseks vahetamiseks, eeskätt ühendusesiseste tehingute käibemaksustamise osas.

▼M3

Käesolevas määruses sätestatakse nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) ([1]) artiklis 357 ettenähtud ajavahemikuks ka eeskirjad ja menetlused selle direktiivi XII jaotise 6. peatükis sätestatud erikorra kohaselt elektroonilselt osutatavaid teenuseid käsitleva käibemaksuteabe elektrooniliseks vahetamiseks ja samuti hilisemaks teabevahetuseks ning kõnealuse erikorraga hõlmatud teenuste osas raha ülekandmiseks liikmesriikide pädevate asutuste vahel.

▼B

2. Käesolev määrus ei mõjuta kriminaalasjades antavat vastastikust abi käsitlevate eeskirjade kohaldamist liikmesriikides.

Artikkel 2

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) liikmesriigi pädev asutus:

— Belgias:

le ministre des finances

de Minister van financiën,

▼M2

— Bulgaarias:

ning Portugali ja Sloveeniat käsitlevate kannete vahele lisatakse,

▼M1

— Tšehhi Vabariigis:

Ministerstvo financí,

▼B

— Taanis:

Skatteministeren,

— Saksamaal:

Bundesministerium der Finanzen,

([1]) ELT L 347, 11.12.2006, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2008/8/EÜ (ELT L 44, 20.2.2008, lk 11).

▼M1

— Eestis:

Maksuamet,

▼B

— Kreekas:

Υπουργειο Οικονομίας και Οικονομικων,

— Hispaanias:

el Secretario de Estado de Hacienda,

— Prantsusmaal:

le ministre de l'économie, des finances et de l'industrie,

— Iirimaal:

the Revenue Commissioners,

— Itaalias:

il Capo del Dipartimento delle Politiche Fiscali,

▼M1

— Küprosel:

Υπουργός Οικονομικών ή εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος του,

— Lätis:

Valsts ieņēmumu dienests,

— Leedus:

Valstybinė mokesčių inspekcija prie Finansų ministerijos,

▼B

— Luksemburgis:

l'administration de l'enregistrement et des domaines,

▼M1

— Ungaris:

Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Kapcsolattartó Irodája,

— Maltal:

Dipartiment tat-Taxxa fuq il-Valur Miżjud fil-Ministeru tal-Finanzi u Affarijiet Ekonomiċi,

▼B

— Madalmaades:

de minister van Financiën,

— Austrias:

Bundesminister für Finanzen,

▼M1

— Poolas:

Minister Finansów,

▼B

— Portugalis:

o Ministro das Finanças,

▼M2

— Rumeenias:

Agenția Națională de Administrare Fiscală,

▼M1

— Sloveenias:

Ministrstvo za finance,

— Slovakkias:

Ministerstvo financií,

▼B

— Soomes:

Valtiovarainministeriö

Finansministeriet,

— Rootsis:

Chefen för Finansdepartementet,

— Ühendkuningriigis:

the Commissioners of Customs and Excise;

2) *keskne sideorgan* — artikli 3 lõike 2 alusel määratud organ, kellel lasub põhivastutus halduskoostöö valdkonnas toimuva suhtlemise eest teiste liikmesriikidega;

3) *sideüksus* — organ, kes ei ole keskne sideorgan ja kellel on kindel territoriaalne pädevus või erialane tegevuspädevus ning kelle on artikli 3 lõike 3 kohaselt määranud pädev asutus vahetama otse teavet käesoleva määruse alusel;

4) *pädev ametnik* — ametnik, kes saab käesoleva määruse alusel otse teavet vahetada, milleks teda on volitatud artikli 3 lõike 4 kohaselt;

5) *taotluse esitanud asutus* — liikmesriigi keskne sideorgan, sideüksus või pädev ametnik, kes esitab pädeva asutuse nimel abitaotluse;

6) *taotluse saanud asutus* — liikmesriigi keskne sideorgan, sideüksus või pädev ametnik, kes võtab pädeva asutuse nimel abitaotluse vastu;

7) *ühendusesisene tehing* — ühendusesisene kauba- või teenusetarne;

▼M3

8) *ühendusesisene kaubatarne* — kaubatarne, mis tuleb deklareerida direktiivi 2006/112/EÜ artiklis 262 ettenähtud koondaruandes;

9) *ühendusesisene teenuseosutamine* — teenuste osutamine, mis tuleb deklareerida direktiivi 2006/112/EÜ artiklis 262 ettenähtud koondaruandes;

10) *kaupade ühendusesisene soetamine* — direktiivi 2006/112/EÜ artikli 20 alusel sellise õiguse omandamine, mille alusel võib käsutada omanikuna materiaalset vallasasja;

11) *käibemaksukohustuslasena registreerimise number* — direktiivi 2006/112/EÜ artiklites 214, 215 ja 216 ettenähtud number;

▼B

12) *haldusuurimine* — kõik kontroll-, järelevalve- ja muud meetmed, mida liikmesriigid võtavad oma ülesannete täitmisel, et tagada käibemaksualaste õigusaktide nõuetekohane kohaldamine;

13) *automaatne teabevahetus* — eelnevalt määratletud teabe korrapärane edastamine teisele liikmesriigile eelneva taotluseta ja eelnevalt kindlaksmääratud korrapäraste ajavahemike tagant;

14) *kavakohane automaatne teabevahetus* — eelnevalt määratletud teabe korrapärane edastamine teisele liikmesriigile eelneva taotluseta siis, kui see teave saadakse;

15) *omaalgatuslik teabevahetus* — teabe mittekorrapärane edastamine teisele liikmesriigile eelneva taotluseta;

16) *isik*:

▼B

a) füüsiline isik,

b) juriidiline isik, või

c) kui kehtivates õigusaktides on see sätestatud, isikute ühendus, kes saab teha õigustoiminguid, kuid kellel puudub juriidilise isiku õiguslik seisund;

17) *juurdepääsu võimaldamine* — loa andmine juurdepääsuks asjakohasele elektroonilisele andmebaasile ja andmete elektrooniliseks hankimiseks;

18) *elektrooniline* — elektrooniliste andmetöötlus- (sh digitaalne pakkimine) ja salvestusvahendite abil ja juhtmete või raadio kaudu, optiliselt või muul elektromagnetilisel viisil toimuv;

19) *CCN/CSI võrk* — ühine tegevusalus, mis põhineb ühisel teabevõrgul (CCN) ja ühisel süsteemiliidesel (CSI) ning mille ühendus on välja töötanud selleks, et tagada elektrooniline teabevahetus pädevate asutuste vahel tolli ja maksustamise valdkonnas.

Artikkel 3

1. Artikli 2 punktis 1 osutatud pädevad asutused on need asutused, kelle nimel käesolevat määrust kohaldatakse kas otse või volituste alusel.

2. Iga liikmesriik määrab ühe keskse sideorgani, kellele antakse edasi põhivastutus halduskoostöö valdkonnas toimuva suhtlemise eest teiste liikmesriikidega. Liikmesriik teatab sellest komisjonile ja teistele liikmesriikidele.

3. Iga liikmesriigi pädev asutus võib määrata sideüksuseid. Keskse sideorgani ülesandeks on hoida nende üksuste loendit ajakohasena ja teha see kättesaadavaks teiste asjaomaste liikmesriikide kesksetele sideorganitele.

4. Iga liikmesriigi pädev asutus võib lisaks määrata oma kehtestatud tingimustel pädevaid ametnikke, kes võivad käesoleva määruse alusel otse teavet vahetada. Määramisel võib ta piirata antavate volituste ulatust. Keskse sideorgani ülesandeks on hoida nende ametnike loendit ajakohasena ja teha see kättesaadavaks teiste asjaomaste liikmesriikide kesksetele sideorganitele.

5. Artiklite 11 ja 13 alusel teavet vahetavaid ametnikke käsitletakse selles küsimuses igal juhul pädevate ametnikena pädevate asutuste kehtestatud tingimuste kohaselt.

6. Kui sideüksus või pädev ametnik saadab või võtab vastu abitaotluse või vastuse abitaotlusele, teatab ta sellest oma liikmesriigi kesksele sideorganile viimase kehtestatud tingimustel.

7. Kui sideüksus või pädev ametnik võtab vastu abitaotluse, mis eeldab tegutsemist väljaspool tema territoriaalset või tegevuspädevust, edastab ta sellise taotluse viivitamata oma liikmesriigi kesksele sideorganile ja teatab sellest taotluse esitanud asutusele. Sel juhul algab artiklis 8 sätestatud tähtaeg järgmisel päeval pärast abitaotluse edastamist kesksele sideorganile.

Artikkel 4

1. Käesolevas määruses sätestatud abistamiskohustus ei hõlma artiklis 1 nimetatud pädevate asutuste poolt sellise teabe või dokumentide esitamist, mis on saadud kohtuasutuse loal või nõudmisel.

2. Kui pädeval asutusel on siseriikliku õiguse kohaselt siiski volitused edastada lõikes 1 osutatud teavet, võib seda edastada käesolevas määruses sätestatud halduskoostöö raames. Igaks selliseks teabeedastu-

▼B

seks peab siiski olema kohtuasutuse eelnev luba, kui sellist luba on siseriikliku õiguse kohaselt vaja.

II PEATÜKK

TEABEVAHETUS TAOTLUSE KORRAL

1. jagu

Teavet ja haldusuurimisi käsitlevad taotlused

Artikkel 5

1. Taotluse esitanud asutuse palvel edastab taotluse saanud asutus artiklis 1 osutatud teabe, sealhulgas konkreetset juhtumit või juhtumeid käsitleva teabe.

2. Lõikes 1 osutatud teabe edastamiseks korraldab taotluse saanud asutus selle teabe saamiseks kõik vajalikud haldusuurimised.

3. Lõikes 1 osutatud taotlus võib sisaldada põhjendatud taotlust korraldada teatav haldusuurimine. Kui liikmesriigi arvates ei ole haldusuurimist vaja, teatab ta taotluse esitanud asutusele viivitamata selle põhjused.

4. Soovitava teabe saamiseks või taotletava haldusuurimise teostamiseks peab taotluse saanud asutus või haldusasutus, kelle poole taotluse saanud asutus pöördub, toimima nii, nagu tegutseks ta oma huvides või mõne muu oma liikmesriigi asutuse taotlusel.

Artikkel 6

Artikli 5 kohased teabe saamise ja haldusuurimiste teostamise taotlused saadetakse võimaluse korral tüüpvormil, mis võetakse vastu artikli 44 lõikes 2 sätestatud korras.

Artikkel 7

1. Taotluse esitanud asutuse palvel edastab taotluse saanud asutus talle kogu asjakohase teabe, mille ta saab või mis on tema valduses, ja haldusuurimiste tulemused aruannete, õiendite või muude dokumentide või nende tõestatud koopiate või väljavõtete vormis.

2. Originaaldokumendid esitatakse üksnes juhul, kui see pole vastuolus taotluse saanud asutuse asukohaliikmesriigis kehtivate sätetega.

2. jagu

Teabe esitamise tähtaeg

Artikkel 8

Taotluse saanud asutus esitab artiklites 5 ja 7 osutatud teabe võimalikult kiiresti ja hiljemalt kolme kuu möödudes taotluse kättesaamise päevast.

Kui see teave on juba taotluse saanud asutuse valduses, on selle tähtaja pikkuseks siiski kõige rohkem üks kuu.

Artikkel 9

Teatavatel erijuhtudel võivad taotluse esitanud ja taotluse saanud asutus omavahel kokku leppida artiklis 8 sätestatutest erinevates tähtaegades.

▼B

Artikkel 10

Kui taotluse saanud asutus ei saa sellele tähtaja jooksul vastata, teatab ta taotluse esitanud asutusele viivitamata kirjalikult sellest ja selle põhjustest ning kuupäevast, mil ta tõenäoliselt saab vastuse anda.

3. jagu

Viibimine haldusasutuste ametiruumides ja osalemine haldusuurimistes

Artikkel 11

1. Taotluse esitanud ja taotluse saanud asutuse kokkuleppel ja taotluse saanud asutuse kehtestatud korras võivad taotluse esitanud asutuse volitatud ametnikud viibida artiklis 1 osutatud teabe vahetamiseks ametiruumides, kus taotluse saanud asutuse asukohaliikmesriigi haldusasutused täidavad oma ülesandeid. Kui soovitav teave sisaldub dokumentides, millele taotluse saanud asutuse ametnikel on juurdepääs, esitatakse taotluse esitanud asutuse ametnikele soovitavat teavet sisaldavate dokumentide koopiad.

2. Taotluse esitanud ja taotluse saanud asutuse kokkuleppel ja taotluse saanud asutuse kehtestatud korras võivad taotluse esitanud asutuse määratud ametnikud viibida artiklis 1 osutatud teabe vahetamiseks haldusuurimiste juures. Haldusuurimisi teostavad üksnes taotluse saanud asutuse ametnikud. Taotluse esitanud asutuse ametnikud ei kasuta taotluse saanud asutuse ametnikele antud inspekteerimisvolitusi. Neil on siiski juurdepääs samadele ruumidele ja dokumentidele kui viimastel, seda aga viimaste vahendusel ja ainuüksi käimasoleva haldusuurimise eesmärgil.

3. Artiklite 1 ja 2 kohaselt mõnes muus liikmesriigis viibivad taotluse esitanud asutuse ametnikud peavad igal ajal suutma esitada volikirja, millest nähtuvad nende isik ja ametikoht.

4. jagu

Üheaegsed kontrollimised

Artikkel 12

Artiklis 1 osutatud teabe vahetamiseks võivad vähemalt kaks liikmesriiki omavahel kokku leppida, et nad kontrollivad üheaegselt oma territooriumil ühe või mitme ühist või vastastikku täiendavat huvi pakkuva maksukohustuslase maksuseisundit, kui sellised kontrollimised tunduvad olevat tõhusamad kui ainult ühe liikmesriigi teostatavad kontrollimised.

Artikkel 13

1. Liikmesriik otsustab sõltumatult, milliseid maksukohustuslasi ta kavatseb üheaegseks kontrollimiseks välja pakkuda. Selle liikmesriigi pädev asutus teatab teiste asjaomaste liikmesriikide pädevatele asutustele üheaegseks kontrollimiseks väljapakutud juhtudest. Ta esitab oma valiku põhjused võimaluste piires teabena, mis ajendas teda sellist valikut tegema. Ta täpsustab tähtaja, mille jooksul sellised kontrollimised tuleks teostada.

2. Seejärel otsustavad asjaomased liikmesriigid, kas nad soovivad osaleda üheaegsetes kontrollimistes. Üheaegse kontrollimise ettepaneku saamisel teatab liikmesriigi pädev asutus oma vastaspooleks olevale asutusele oma nõusolekust või põhjendatud keeldumisest.

▼B

3. Iga asjaomaste liikmesriikide pädev asutus määrab esindaja, kes vastutab kontrollimise juhtimise ja kooskõlastamise eest.

III PEATÜKK

HALDUSLIK TEATAMISTAOTLUS

Artikkel 14

Taotluse saanud asutus teatab taotluse esitanud asutuse palvel ja kooskõlas oma asukohaliikmesriigis kehtivate sarnastest dokumentidest teatamise eeskirjadega saajale kõikidest haldusasutuste dokumentidest ja otsustest, mis käsitlevad käibemaksualaste õigusaktide kohaldamist taotleva asutuse asukohaliikmesriigi territooriumil.

Artikkel 15

Teatamistaotlustes märgitakse teatatava dokumendi või otsuse sisu ning saaja nimi, aadress ja muud vajalikud tunnusandmed.

Artikkel 16

Taotluse saanud asutus teatab taotluse esitanud asutusele viivitamata teatamistaotluse alusel võetud meetmetest ja eelkõige kuupäevast, mil otsusest või dokumendist anti saajale teada.

IV PEATÜKK

TEABEVAHETUS EELNEVA TAOTLUSETA

Artikkel 17

Ilma et see piiraks V ja VI peatüki kohaldamist, edastab iga liikmesriigi pädev asutus automaatse või kavakohase automaatse teabevahetuse teel artiklis 1 osutatud teabe mis tahes muu asjaomase liikmesriigi pädevale asutusele, kui:

1) maksustamiskohaks peetakse sihtliikmesriiki ja kontrollisüsteemi toimimiseks on kindlasti vaja päritoluliikmesriigi antavat teavet;

2) liikmesriigil on alust arvata, et teises liikmesriigis on toime pandud või on tõenäoliselt toime pandud käibemaksualaste õigusaktide rikkumine;

3) on olemas oht, et teises liikmesriigis võib maksutulu saamata jääda.

Artikkel 18

Artikli 44 lõikes 2 sätestatud korras määratakse kindlaks:

1) vahetatava teabe täpsed liigid;

2) teabevahetuse sagedus;

3) teabevahetuse rakenduslik korraldus.

Iga liikmesriik otsustab, kas ta osaleb teatavat liiki teabe vahetamisel ja kas ta teeb seda automaatse või kavakohase automaatse teabevahetuse teel.

▼B

Artikkel 19

Liikmesriikide pädevad asutused võivad igal juhul edastada üksteisele omaalgatusliku teabevahetuse teel artiklis 1 osutatud mis tahes teavet, millest nad on teadlikud.

Artikkel 20

Liikmesriigid võtavad vajalikud haldus- ja korralduslikud meetmed, et hõlbustada käesolevas peatükis sätestatud teabevahetust.

Artikkel 21

Liikmesriiki ei saa käesoleva peatüki sätete rakendamiseks kohustada kehtestama käibemaksukohustuslastele teabe hankimiseks uusi kohustusi ega kandma ebaproportsionaalseid halduskulusid.

V PEATÜKK

ÜHENDUSESISESEID TEHINGUID KÄSITLEVA TEABE SÄILITAMINE JA VAHETAMINE

Artikkel 22

▼M3

1. Iga liikmesriik peab elektroonilist andmebaasi, milles ta säilitab ja töötleb teavet, mida ta kogub direktiivi 2006/112/EÜ XI jaotise 6. peatüki alusel.

▼B

2. Liikmesriigid tagavad oma andmebaaside ajakohasuse, täielikkuse ja täpsuse.

Artikli 44 lõikes 2 sätestatud korras määratletakse tingimused, mille alusel otsustatakse, millised muudatused on asjakohased, olulised või vajalikud ja mis tuleb seetõttu teha.

Artikkel 23

Artikli 22 kohaselt säilitatavate andmete põhjal saab liikmesriigi pädev asutus mis tahes teiselt liikmesriigilt automaatse teabevahetuse teel viivitamata järgmise teabe, millele tal võib olla ka otsene juurdepääs:

1) teavet saava liikmesriigi antud käibemaksukohustuslase registreerimisnumbrid;

▼M3

2) kõikide nende ühendusesiseste kaubatarnete koguväärtus ja kõikide nende ühendusesiseste teenuseosutamiste koguväärtus, mille käibemaksukohustuslasena registreeritud isikutele on tarninud või osutanud ettevõtjad, kes on teavet andvas liikmesriigis käibemaksukohustuslasena registreeritud.

▼M4

Esimese lõigu punktis 2 osutatud väärtused väljendatakse teavet andva liikmesriigi vääringus, igale maksukohustuslasele vastavalt direktiivi 2006/112/EÜ artiklile 263 kindlaks määratud koondaruannete esitamise perioodi kohta.

▼B

Artikkel 24

▼M3

Artikli 22 kohaselt säilitatavate andmete põhjal ja üksnes käibemaksualaste õigusaktide rikkumise ärahoidmiseks saab liikmesriigi pädev asutus, kui ta peab seda vajalikuks oma territooriumil maksustatavate ühendusesiseste kaupade soetamiste või ühendusesiseste teenuste osutamiste kontrollimiseks, vahetult ja viivitamata järgmise teabe, millele tal võib olla ka otsene elektrooniline juurdepääs:

1. artikli 23 esimese lõigu punktis 2 osutatud kaupu tarninud ja teenuseid osutanud isikute käibemaksukohustuslasena registreerimise numbrid, ning

2. nende kaubatarnete ja teenuseosutamiste koguväärtus, mida iga selline isik on tarninud või osutanud igale isikule, kellel on artikli 23 esimese lõigu punktis 1 nimetatud käibemaksukohustuslasena registreerimise number.

▼M4

Esimese lõigu punktis 2 osutatud väärtused väljendatakse teavet andva liikmesriigi vääringus, igale maksukohustuslasele vastavalt direktiivi 2006/112/EÜ artiklile 263 kindlaks määratud koondaruannete esitamise perioodi kohta.

▼B

Artikkel 25

▼M4

1. Kui liikmesriigi pädev asutus on vastavalt artiklitele 23 ja 24 kohustatud tagama juurdepääsu teabele, teeb ta seda niipea kui võimalik ja hiljemalt üks kuu pärast selle perioodi lõppu, mida nimetatud teave käsitleb.

2. Erandina lõikest 1, kui andmebaasi lisatakse teavet artiklis 22 sätestatud asjaoludel, võimaldatakse juurdepääs sellisele lisateabele võimalikult kiiresti ja hiljemalt teabe saamise perioodile järgneva kalendrikuu jooksul.

▼B

3. Tingimused, mille alusel võib võimaldada juurdepääsu parandatud teabele, kehtestatakse artikli 44 lõikes 2 sätestatud korras.

Artikkel 26

Kui liikmesriikide pädevad asutused säilitavad artiklite 22-25 kohaldamiseks teavet elektroonilistes andmebaasides ja vahetavad seda teavet elektroonilisel teel, võtavad nad kõik meetmed, et tagada artikli 41 järgimine.

Artikkel 27

1. Iga liikmesriik peab elektroonilist andmebaasi, mis sisaldab nende isikute registrit, kellele on selles liikmesriigis antud käibemaksukohustuslase registreerimisnumber.

2. Liikmesriigi pädev asutus võib igal ajal saada otse või lasta endale edastada artikli 22 kohaselt säilitatud andmete alusel kinnituse selle käibemaksukohustuslase registreerimisnumbri kehtivuse kohta, mille all teatav isik on sooritanud või võtnud vastu ühendusesisese kauba- või teenusetarne.

Eritaotluse korral teatab taotluse saanud asutus ka käibemaksukohustuslase registreerimisnumbri andmise kuupäeva ja vajaduse korral selle kehtivuse lõppemise kuupäeva.

▼B

3. Taotluse korral esitab pädev asutus viivitamata ka selle isiku nime ja aadressi, kellele number on antud, tingimusel et taotluse esitanud asutus ei säilita seda teavet võimalikuks hilisemaks kasutamiseks.

▼M3

4. Iga liikmesriigi pädevad asutused tagavad, et ühendusesiseste kaubatarnete või teenuseosutamistega seotud isikutel ning direktiivi 2006/112/EÜ artiklis 357 ettenähtud ajavahemikul eelkõige selle direktiivi II lisas nimetatud elektrooniliselt osutatavaid teenuseid osutavatel ühendusevälistel maksukohustuslastel on õigus saada kinnitus iga konkreetse isiku käibemaksukohustuslasena registreerimise numbri kehtivuse kohta.

Liikmesriigid edastavad direktiivi 2006/112/EÜ artiklis 357 ettenähtud ajavahemikul sellise kinnituse elektroonilisel teel käesoleva määruse artikli 44 lõikes 2 nimetatud korras.

▼B

5. Kui liikmesriikide pädevad asutused säilitavad lõigete 1-4 kohaldamiseks teavet elektroonilistes andmebaasides ja vahetavad seda teavet elektroonilisel teel, võtavad nad kõik meetmed, et tagada artikli 41 järgimine.

VI PEATÜKK

►M3 DIREKTIIVI 2006/112/EÜ XII JAOTISE 6. PEATÜKIS ETTENÄHTUD ERIKORDA KÄSITLEVAD SÄTTED ◄

▼M3

Artikkel 28

Direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 6. peatükis sätestatud erikorra puhul kohaldatakse järgmisi sätteid. Kõnealuse direktiivi artiklis 358 sisalduvad mõisted kehtivad ka käesoleva peatüki kohaldamisel.

▼B

Artikkel 29

▼M3

1. Maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole ühenduses, esitab teabe oma tegevuse alustamise kohta registreerimisliikmesriigile elektrooniliselt vastavalt direktiivi 2006/112/EÜ artiklile 361. Tehnilised üksikasjad, sealhulgas ühtne elektrooniline sõnum, määratakse kindlaks käesoleva määruse artikli 44 lõikes 2 sätestatud korras.

▼B

2. Registreerimisliikmesriik edastab selle teabe elektrooniliselt teiste liikmesriikide pädevatele asutusele 10 päeva jooksul selle kuu lõpust, mil teave saadi ühenduseväliselt maksukohustuslaselt. Samal viisil teavitatakse teiste liikmesriikide pädevaid asutusi määratud registreerimisnumbrist. Tehnilised üksikasjad, sealhulgas ühtne elektrooniline sõnum, mille abil see teave edastatakse, määratakse kindlaks artikli 44 lõikes 2 sätestatud korras.

3. Registreerimisliikmesriik teavitab viivitamata elektrooniliselt teiste liikmesriikide pädevaid asutusi, kui ühenduseväline maksukohustuslane arvatakse registrist välja.

Artikkel 30

▼M3

Käibedeklaratsioon koos direktiivi 2006/112/EÜ artiklis 365 sätestatud andmetega esitatakse elektrooniliselt. Tehnilised üksikasjad, sealhulgas ühtne elektrooniline sõnum, määratakse kindlaks käesoleva määruse artikli 44 lõikes 2 sätestatud korras.

▼B

Registreerimisliikmesriik edastab selle teabe elektrooniliselt asjaomase liikmesriigi pädevale asutusele hiljemalt 10 päeva möödumisel deklaratsiooni saamise kuu lõpust. Liikmesriigid, kes on nõudnud maksudeklaratsiooni koostamist muus omavääringus kui euro, arvestavad summad ümber eurodesse, kasutades deklaratsiooniga hõlmatud ajavahemiku viimasel päeval kehtinud vahetuskurssi. Ümberarvestamisel kasutatakse vahetuskursse, mis Euroopa Keskpank on kõnealuse päeva kohta avaldanud, või kui selle päeva kohta ei ole kursse avaldatud, siis järgmise avaldamispäeva vahetuskursse. Selle teabe edastamise tehnilised üksikasjad määratakse kindlaks artikli 44 lõikes 2 sätestatud korras.

Registreerimisliikmesriik edastab elektrooniliselt tarbimisliikmesriigile teabe, mida on vaja iga makse seostamiseks vastava kvartali maksudeklaratsiooniga.

▼M3

Artikkel 31

Käesoleva määruse artikli 22 sätted kehtivad ka teabe suhtes, mille registreerimisliikmesriik on kogunud direktiivi 2006/112/EÜ artiklite 360, 361, 364 ja 365 kohaselt.

▼B

Artikkel 32

Registreerimisliikmesriik tagab, et summa, mille ühenduseväline maksukohustuslane on maksnud, kantakse üle euros peetavale pangakontole, mille on määranud tarbimisliikmesriik, kellele makse tuleb teha. Liikmesriigid, kes on nõudnud maksmist muus omavääringus kui euro, arvestavad summad ümber eurodesse, kasutades deklaratsiooniga hõlmatud ajavahemiku viimasel päeval kehtinud vahetuskurssi. Ümberarvestamisel kasutatakse vahetuskursse, mis Euroopa Keskpank on kõnealuse päeva kohta avaldanud, või kui selle päeva kohta ei ole kursse avaldatud, siis järgmise avaldamispäeva vahetuskursse. Ülekanne toimub hiljemalt 10 päeva möödumisel makse saamise kuu lõpust.

Kui ühenduseväline maksukohustuslane ei maksa kogu võlgnetavat maksusummat, tagab registreerimisliikmesriik, et makse kantakse tarbimisliikmesriigile üle võrdeliselt igale liikmesriigile võlgnetava maksusummaga. Registreerimisliikmesriik teatab sellest elektrooniliselt tarbimisliikmesriigi pädevatele asutustele.

Artikkel 33

Liikmesriigid teatavad elektrooniliselt teiste liikmesriikide pädevatele asutustele nende pangakontode numbritest, mis on ette nähtud artikli 32 kohaste maksete vastuvõtmiseks.

Liikmesriigid teatavad viivitamata elektrooniliselt teiste liikmesriikide pädevatele asutustele ja komisjonile hariliku maksumäära muudatustest.

▼M3

Artikkel 34

Käesoleva määruse artikleid 28 kuni 33 kohaldatakse direktiivi 2006/112/EÜ artiklis 357 sätestatud ajavahemikul.

▼M3

VIa PEATÜKK

SÄTTED, MIS KÄSITLEVAD TEABE VAHETAMIST JA SÄILITAMIST SEOSES DIREKTIIVIS 2008/9/EÜ ETTENÄHTUD MENETLUSEGA

Artikkel 34a

1. Kui asukohaliikmesriigi pädev asutus saab taotluse käibemaksu tagastamiseks nõukogu 12. veebruari 2008. aasta direktiivi 2008/9/EÜ (käibemaksu tagastamise kohta maksukohustuslastele, kelle asukoht ei ole tagastamisliikmesriigis, vaid teises liikmesriigis) ([1]) artikli 5 alusel ja kui kõnealuse direktiivi artiklit 18 ei kohaldata, edastab ta selle 15 kalendripäeva jooksul taotluse kättesaamisest elektroonilisel teel iga asjaomase tagastamisliikmesriigi pädevatele asutustele koos kinnitusega, et direktiivi 2008/9/EÜ artikli 2 punktis 5 määratletud taotleja on käibemaksukohustuslane ja et selle isiku poolt märgitud käibemaksukohustuslasena registreerimise number on tagastamisperioodil kehtiv.

2. Iga tagastamisliikmesriigi pädevad ametiasutused edastavad teiste liikmesriikide pädevatele asutustele elektroonilisel teel mis tahes teabe, mis on nõutav direktiivi 2008/9/EÜ artikli 9 lõike 2 kohaselt. Tehnilised üksikasjad, sealhulgas ühtne elektrooniline sõnum, mille abil see teave edastatakse, määratakse kindlaks käesoleva määruse artikli 44 lõikes 2 sätestatud korras.

3. Iga tagastamisliikmesriigi pädevad asutused teatavad teiste liikmesriikide pädevatele asutustele elektroonilisel teel sellest, kas nad soovivad kasutada direktiivi 2008/9/EÜ artiklis 11 nimetatud võimalust nõuda taotlejalt oma äritegevuse kirjelduse esitamist ühtlustatud koodide abil.

Esimeses lõigus nimetatud ühtlustatud koodid määratakse kindlaks käesoleva määruse artikli 44 lõikes 2 nimetatud menetlusega määrusega (EÜ) nr 3037/90 kehtestatud NACE liigituse alusel.

▼B

VII PEATÜKK

SUHTED KOMISJONIGA

Artikkel 35

1. Liikmesriigid ja komisjon jälgivad ja hindavad seda, kuidas käesolevas määruses sätestatud halduskoostöö kord toimib. Komisjon kogub liikmesriikide kogemusi, et parandada selle korra toimimist.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile kogu kättesaadava teabe, mis on käesoleva määruse kohaldamise puhul oluline.

3. Käesoleva määruse hindamiseks vajalike statistiliste andmete loend koostatakse artikli 44 lõikes 2 sätestatud korras. Liikmesriigid edastavad need andmed komisjonile, kuivõrd need on kättesaadavad ja kuivõrd edastamisega ei kaasne põhjendamatuid halduskulusid.

4. Liikmesriigid võivad edastada komisjonile mis tahes muud artiklis 1 osutatud teavet eesmärgiga hinnata käesoleva halduskoostöösüsteemi tõhusust maksudest kõrvalehoidumise ja maksustamise vältimise vastu võitlemisel.

5. Komisjon edastab lõigetes 2-4 osutatud teabe teistele asjaomastele liikmesriikidele.

([1]) ELT L 44, 20.2.2008, lk 23.

▼B

VIII PEATÜKK

SUHTED KOLMANDATE RIIKIDEGA

Artikkel 36

1. Kui liikmesriigi pädev asutus saab teavet kolmandalt riigilt, võib ta selle teabe edasi anda selliste liikmesriikide pädevatele asutustele, kes võivad olla sellest huvitatud, ja igal juhul kõikide seda taotlevate liikmesriikide pädevatele asutustele, kuivõrd see on asjaomase kolmanda riigiga sõlmitud abistamiskokkulepetega lubatud.

2. Kui asjaomane kolmas riik on võtnud kohustuse anda vajalikku abi tõendite kogumiseks käibemaksualaseid õigusakte ilmselt rikkuvate tehingute ebaseaduslikkuse kohta, võib käesoleva määruse alusel saadud teabe sellele kolmandale riigile edastada teavet andnud pädevate asutuste nõusolekul ja kooskõlas nende asutuste asukohaliikmesriikide õigusaktidega, mis käsitlevad isikuandmete edastamist kolmandatele riikidele.

IX PEATÜKK

TEABEVAHETUSE TINGIMUSED

Artikkel 37

Käesoleva määruse kohaselt antav teave edastatakse võimaluse korral elektrooniliselt kooskõlas eeskirjadega, mis võetakse vastu artikli 44 lõikes 2 sätestatud korras.

Artikkel 38

Abitaotlused, sealhulgas teatamistaotlused, ja lisatavad dokumendid võib koostada ükskõik millises taotluse saanud ja taotluse esitanud asutuse vahel kokkulepitud keeles. Nimetatud taotlustele lisatakse tõlge taotluse saanud asutuse asukohaliikmesriigi riigikeelde või mõnda selle riigikeeltest üksnes erijuhtudel, mil taotluse saanud asutus põhjendab sellise tõlke nõudmist.

Artikkel 39

▼M3

Komisjon ja liikmesriigid tagavad, et direktiivi 2006/112/EÜ artiklis 357 ettenähtud ajavahemikul käesoleva määruse artiklites 29 ja 30 kirjeldatud teabevahetuseks vajalikud olemasolevad või uued side- ja teabevahetussüsteemid toimivad. Komisjon vastutab mis tahes selliseks liikmesriikide vahelise teabevahetuseks vajalike elektrooniliste sidevõrkude/ühise süsteemliidese väljatöötamise eest. Liikmesriigid vastutavad selliste endi süsteemide väljatöötamise eest, mis võimaldavad sellist teavet elektrooniliste sidevõrkudega/ühise süsteemliidesega vahetada.

▼B

Liikmesriigid loobuvad kõikidest käesoleva määruse kohaldamisega seotud kulude hüvitamise nõuetest, välja arvatud vajaduse korral ekspertidele makstavate tasude puhul.

Artikkel 40

1. Ühe liikmesriigi taotluse saanud asutus esitab teise liikmesriigi taotluse esitanud asutusele artiklis 1 osutatud teabe, tingimusel et:

▼B

a) taotluse esitanud pädeva asutuse nõutud teabe hulk ja laad ei põhjusta taotluse saanud asutusele teatava ajavahemiku jooksul ebaproportsionaalset halduskoormust;

b) taotluse esitanud asutus on kasutanud kõiki tavapäraseid teabeallikad, mida ta kõnealustel tingimustel nõutud teabe saamiseks kasutada sai, ohustamata soovitud tulemuse saavutamist.

2. Käesoleva määrusega ei kohustata teostama uurimisi ega andma teavet, kui selle liikmesriigi õigusaktid või haldustavad, kes peaks teavet andma, ei võimaldaks tal oma tarbeks nimetatud uurimist teostada või nimetatud teavet koguda või kasutada.

3. Liikmesriigi pädev asutus võib teabe esitamisest keelduda, kui asjaomane liikmesriik ei saa õiguslikel põhjustel esitada samalaadset teavet. Komisjonile teatatakse taotluse saanud liikmesriigi keeldumise põhjustest.

4. Teabe esitamisest võib keelduda, kui see tooks kaasa äri-, tööstus- või kutsesaladuse või ärivõtte avalikustamise või kui teabe avalikustamine oleks vastuolus avaliku korraga.

5. Taotluse saanud asutus teatab taotluse esitanud asutusele abitaotluse rahuldamata jätmise põhjustest.

6. Artikli 44 lõikes 2 sätestatud korras võib kehtestada alammäära, millest alates võib esitada abitaotluse.

Artikkel 41

1. Käesoleva määruse kohaselt mis tahes kujul edastatud teabe suhtes kehtib ametisaladuse hoidmise kohustus ja kaitse, mis laieneb samalaadsele teabele nii seda saava liikmesriigi siseriiklike õigusaktide kui ka ühenduse asutuste suhtes kohaldatavate vastavate sätete kohaselt.

Sellist teavet võib kasutada maksude määramiseks, kogumiseks või halduskontrolliks.

Teavet võib kasutada ka nõukogu 15. märtsi 1976. aasta direktiivi 76/308/EMÜ (vastastikuse abi kohta teatavate lõivude, tollimaksude, maksude ja muude meetmetega seotud nõuete sissenõudmisel) ([1]) artikliga 2 hõlmatud muude lõivude, tollimaksude ja maksude kindlaksmääramiseks.

Lisaks võib seda kasutada seoses maksuseaduste rikkumise tõttu algatatud kohtumenetlusega, millega võivad kaasneda karistused, ilma et see piiraks sellises menetluses osalevate kostjate ja tunnistajate õigusi käsitlevate üldeeskirjade ja õigusnormide kohaldamist.

2. Isikud, keda on nõuetekohaselt volitanud Euroopa Komisjoni julgeoleku akrediteerimisasutus, võivad kasutada seda teavet üksnes niivõrd, kuivõrd see on vajalik CCN/CSI võrgu hooldamiseks, käitamiseks ja arendamiseks.

3. Erandina lõikest 1 võib teavet andva liikmesriigi pädev asutus seda teavet kasutada taotluse esitanud asutuse liikmesriigis muuks otstarbeks, kui taotluse saanud asutuse liikmesriigi õigusaktide kohaselt võib seda teavet kasutada sarnaseks otstarbeks.

4. Kui taotluse esitanud asutus leiab, et taotluse saanud asutuselt saadud teave oleks tõenäoliselt kasulik kolmanda liikmesriigi pädevale asutusele, võib ta selle viimasele edastada. Ta teatab sellest taotluse saanud asutusele kirjalikult ette. Taotluse saanud asutus võib seada tingimuse, et teabe võib edastada kolmandale isikule tema eelneval nõusolekul.

([1]) EÜT L 73, 19.3.1976, lk 18. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2001/44/EÜ (EÜT L 175, 28.6.2001, lk 17).

▼B

5. Käesoleva määruse nõuetekohaseks kohaldamiseks piiravad liikmesriigid direktiivi 95/46/EÜ artiklis 10, artikli 11 lõikes 1 ja artiklites 12 ja 21 sätestatud kohustuste ja õiguste ulatust niivõrd, kuivõrd see on vajalik kõnealuse direktiivi artikli 13 punktis e osutatud huvide kaitsmiseks.

Artikkel 42

Taotluse esitanud asutuse liikmesriigi pädevad asutused võivad kasutada taotluse saanud asutuse töötajate hangitud ja taotluse esitanud asutusele käesolevas määruses sätestatud abistamise raames edastatud aruandeid, õiendeid ja muid dokumente või nende tõestatud koopiaid või väljavõtteid tõenditena samadel alustel kui selle riigi mõne muu asutuse esitatud samalaadseid dokumente.

Artikkel 43

1. Käesoleva määruse kohaldamiseks võtavad liikmesriigid kõik vajalikud meetmed, et:

a) tagada artiklis 3 osutatud pädevate asutuste vahel tõhus sisemine kooskõlastatus;

b) seada sisse otsene koostöö niisuguseks kooskõlastamiseks volitatud asutuste vahel;

c) tagada käesoleva määrusega ettenähtud teabevahetuse korra tõrgeteta toimimine.

2. Komisjon edastab igale liikmesriigile võimalikult kiiresti teabe, mille ta on saanud ja mida ta võib edastada.

X PEATÜKK

ÜLD- JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 44

1. Komisjoni abistab halduskoostöö alaline komitee, edaspidi “komitee”.

2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse selle otsuse artiklis 8 sätestatut.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikes 6 sätestatud tähtajaks kehtestatakse kolm kuud.

3. Komitee võtab vastu oma töökorra.

Artikkel 45

1. Komisjon annab Euroopa Parlamendile ja nõukogule käesoleva määruse kohaldamise kohta aru kolme aasta möödudes käesoleva määruse jõustumisest ja edaspidi iga kolme aasta tagant.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva määrusega reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetavate siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 46

1. Käesoleva määruse sätted ei piira laiaulatuslikumate kohustuste täitmist, mis on seotud vastastikuse abistamisega ja mis tulenevad

▼B

muudest õigusaktidest, sealhulgas kahe- või mitmepoolsetest kokkulepetest.

2. Kui liikmesriigid sõlmivad käesoleva määrusega hõlmatud küsimustes kahepoolseid kokkuleppeid muul eesmärgil kui üksikjuhtumitega tegelemiseks, teatavad nad sellest viivitamata komisjonile. Komisjon omakorda teatab sellest teistele liikmesriikidele.

Artikkel 47

Määrus (EMÜ) nr 218/92 tunnistatakse kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele.

Artikkel 48

Käesolev määrus jõustub 1. jaanuaril 2004.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.